

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. Henderson 9628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po razmaščilih: Celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier, \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 230 Wed., Oct. 3, 1945

Tako govori dober uradnik

V splošnem smo navajeni slišati od politikarjev in javnih uradnikov, kako skušajo ustreci takim, ki najbolj pritiskajo nanje. Tako gre davčni denar navadno tje, kjer so skupine najbolj glasne, pa naj bodo že to delavske skupine ali kake druge. Javni uradnik se pač boji zameriti, da ne izgubi glasov pri prihodnjih volitvah. In politikar najbolj gori za one, kjer čuti največ glasov. Temu pravimo politika, ki se sicer navadno dobro obnese za politikarja, pa ki je tudi navadno v škodo tistega, ki da denar za javne urade — za davkoplachevalca.

No, v državi Ohio imamo pa zdaj guvernerja, ki je v teh devetih mesecih uradovanja pokazal ravno nasprotno. To je guverner Frank Lausche. Ta pri vsakem svojem delu ali izvrševanju uradnih dolžnosti in funkcij pokaže, da mu je v prvi vrsti pri srcu blagor in korist vse države. Njemu je več in bolj važno blagostanje države v splošnem, kot pa koristi posameznih političnih strank ali drugih skupin. Ako guverner Lausche vidi, da bi kaka stvar ne bila za korist vse države, se ne meni, če se s tem zameri tudi močnim skupinam, ki skušajo vplivati nanj s pritiskom in grožnjami.

Ako guverner Lausche vidi, da skušajo gotove skupine vplivati s pritiskom na legislaturo za sprejem kake postave, ki bi bila v dobro samo gotovim skupinam in ne v korist narodu vse države, je on z vso silo proti taki nameravani postavi. To je že v teh mesecih svojega uradovanja večkrat pokazal in kot ga poznamo se bo tega načela tudi držal, dokler bo v tem uradu.

Lepe so bile besede, ki jih je guverner Lausche govoril legislaturi:

"Naš edini namen naj bi bil izpolniti obveznosti do naše države in dovršiti odgovornosti, ki slonijo na nas za dobro splošnosti, to je za korist vse naše države. Nas ne smejo preslepiti tepe besede propagatorjev posameznih skupin. Kadar daste eni gotovi skupini več, kakor ji pravično gre, potem vzamete to drugi skupini, katera je tudi upravičena do tega."

Tako govori nesebičen javni uradnik, kakršnih imamo malo. Taki, ki jim je res za blagor vse države in ne gledajo samo na svoje osebne koristi, si bodo delo takega javnega uradnika tudi zapomnili. Tak javni uradnik je naš guverner Frank J. Lausche in ponosni smo nanj. Ponosni pa tudi na samega sebe, ki smo pomagali pri volitvah, ker vidimo, da nas v našem pričakovanju ni varal. Država je skupina državljanov, kjer nima nihče več pravic kot drugi, vsaj imeti bi jih ne smeli. In dokler imamo kot za predstojnika države takega moža, kot je guverner Lausche, potem vemo, da tomo imeli vsi enake pravice.

Konfuzija v Londonu

Politični komentatorji pravijo, da je bila vsled tega taka zmešnjava na zborovanju zunanjih ministrov v Londonu, ker niso bili povsem pripravljeni na zahteve, ki jih je vrge pred njih na mizo ruski komisar Molotov. Raymond Moley primerja to spretnost Stalina in Molotova taktiki predsednika premogarske unije, John L. Lewisa. Lewisova metoda pri pogajanjih s premogarskimi družbami je bila ta, da je vrgel na mizo vse polno zahtev že v začetku razgovorov, da je bila opozicija vržena z balance, popolnoma zmešana in nepripravljena. V času, ko se je opozicija lovila in premišljevala, kaj bi dovolila in kaj ne, je Lewis že vedel, kaj bo lahko dobil in kaj ne in se je potem tistega držal, pa tudi dosegel. Tudi pri zahtevi unij avtnih in oljnih delavcev vidimo nekaj podobnega. Vprašali so za 30% priboljška, kar je tako vzel sapa kompanijam in vladi, da ne vedo pri čem so. Težko, da bi dobili vseh 30% priboljška, toda dobili bodo pa gotovo tisto, kar so pričakovali dobiti.

Nekaj podobnega je bilo na zborovanju zunanjih ministrov v Londonu, kjer so bili zastopniki Zed. držav in Anglije popolnoma nepripravljene za zahteve Rusije. Ruski komisar Molotov je poželil pred ameriške in angleške zastopnike toliko zahtev, da se je tem kar v glavi vrtelo in niso vedeli, kaj bi dali in kaj bi zavrnili. Posledica tega je bila, da konferenca ni imela uspeha. Ampak posledica tega je pa tudi, da bo nazadnje Rusija dobila več, kot pa bi, če bi vprašala samo za nekaj koncesij. Molotov je zahteval za Rusijo baze v Sredozemlju, baze v Rdečem morju, besedo v Jadranskem morju in besedo na Daljnem vzhodu. Vsega tega Rusija ne bo dobila. Prepričani smo pa tudi, da Stalin sam ne pričakuje dobiti vse to. Dobila pa bo, za čemer gre, dasi razen Moskve danes nihče ne ve, kaj prav za prav Rusija hoče dobiti. Stalinova taktika je bila, vprašati za veliko in potem se bo pa barantalo. Je prav tako kot pri navadni kravji ali kakih drugih kupčiji. Prodajalec zahteva visoko ceno kupec mu ponudi mnogo manj in potem pa barantajo in se pogajajo, da se končno zedinijo na gotovi ceni, ki je navadno tista, kot jo je prodajalec hotel imeti, pa bi je ne dobil, če ne bi vprašal za več.

Zato bomo pa najbrže videli, da bo vzel še precej let, predno bo kupčija, ki so jo pričeli zunanji ministri v Londonu, zaključena. Morda bo vzel še pet let, predno bo urejen svet z vsemi mejami, ekonomskimi in političnimi. Lažje je napovedati ali začeti vojno, kot pa doseči pravičen mir.

Odpri srce, odpri roke. . .

Začnimo danes s — šmarnicami!

Povod za to nam daje poročilo, da so slovenski brezdomci v Lienzu na Tirolskem ob koroski meji imeli v preteklem maju vsak dan lepe šmarnice, pri katerih je škof Rožman sambral nove slovenske "šmarnice," ki so imele biti za letošnji majniško pobožnost v Ljubljani tiskane, pa do tega seveda ni prišlo. Vzeli so jih pa s seboj v tujino, kakoršne so bile, morda samo z roko pisane, morda tipkane na pisalni stroj.

O teh "šmarnicah" poroča listič "Domovina v taborišču," da so:

"... med najlepšimi slovenskimi šmarnicami ter jemljevo zglede verskega junaštva iz našega protikomunističnega boja. Morda je bil ta mesec maj (takrat je namreč listič "Domovina v taborišču" izhajal) Lienz edini kraj, kjer so se te šmarnice brale."

Mi bi radi imeli te "šmarnice," pa jih žalibog nimamo. Radi bi pogledali vanje, da bi videli tiste "zglede verskega junaštva" med slovenskim narodom. Nič ne dvomimo, da je bilo in je še danes veliko takega "verskega junaštva." V slovenskih pridigah in spodbudnih verskih spisih so v preteklosti Slovenci večinoma hodili po zglede "verskega junaštva" drugam. Deloma v prve čase krščanstva, deloma v sosednje ali celo zelo oddaljene dežele, kadar so hoteli povedati kaj zglednega iz novejših časov.

Torej zdaj vidimo, da bo takega materiala zanaprej dosti kar doma in iz najnovejših časov. In to kljub temu, da mnogi še danes ne verjamejo, za kaj je v naši stari domovini v resnici šlo. Mnogi še vedno trdijo, da je šlo le za "politiko" in ne tudi za VERSEKE IDEALE.

Zato bi bilo res dobro, če bi imeli pri rokah tiste "šmarnice" in bi kaj prepisali iz njih ali pa celo vse.

Menda ne bo tako lahko dobiti sem v Ameriko tiste "šmarnice." Toda ko prebiramo pisma naših brezdomcev, beguncev in izgnancev, dobivamo tu pa tam vendar vpogled v razpoloženje naših vernih rojakov za "verska junaštva." Nekaj takih pisem smo brali v tisku, nekaj jih je le privatno prišlo pred oči tega ali onega izmed nas.

Mnogi med nami tu v Ameriki govore samo o tem, kakšno SOVRAŠTVO je nastalo doma med ljudmi, in jih skrbi, kdaj se bo ta ogromna rana medsebojnega SOVRAŠTVA zacelila. . .

Ti ljudje mislijo, da je SOVRAŠTVA polno srce tudi pri vseh onih vernih ljudeh, ki so danes v domovini kruto preganjani zaradi tega, ker hočejo držati vse, "kar jih je mati učila." Enako mislijo ti naši zakrbljeni rojaki tukaj v Ameriki, da vsi naši begunci kar pihajo od sovraštva do onih, pred katerimi so bežali v tujino. . .

Res je, naši rojaki begunci navadno ne štedijo z besedami, ki nam z njimi opisujejo strahote na domači zemlji vsa ta leta in še sedaj. Res je, da povedo veliko o svojem grenkem trpljenju in o trpljenju svojih enakomiselnih rojakov. Res je, da govore tudi o "človeških zverinah," ki so povzročile vse to strahotno trpljenje.

Kdor pa le malo bolj pazljivo prebira ta pisma, bo sprejedel, da iz vsega tega ripovedovanja ne diha sovraštvo do zapeljanih rojakov, pač pa iskreno OBŽALOVANJE, da je do vsega tega prišlo.

Piše begunec Jože Leskovec

svojemu bratu in sestri:

"Bog jim daj čas in priliko za pravo POKORO. . ."

Kdor je toliko duhovno močan, da zapiše tako sredi svoje ogromne zaluščenosti, ko je v tujini brez vsega in mu noč in dan hodi po glavi usoda njegove žene in otrok, ki jih je pustil doma — tak spada v "šmarnice," ki pripovedujejo o zgledih "verskega junaštva" na domačij njivi

Piše Francka Opeka: "Bog je kljub vsemu dober in skrbi za nas. Naj mu bo hvala za vse, tudi — ZA BEGUNSTVO!"

Kdor lahko tako zapiše, ko obenem poroča svojim sorodnikom v tujino o vsej strahotni katastrofi, ki je zadela njeno sestro z vsemi otroki vred — ta pokaže in dokaže zgled "verskega junaštva," ki spada v "šmarnice."

Piše A. Trnovc: "Marija v Fatimi je rekla, da bodo morali mnogi veliko trpeti, če bodo hoteli ostati dobri. Vidimo, da je to res."

Tudi napoved novega trpljenja jemljo z mirnim srcem na znanje in se ne razburjajo z vprašanjem, češ: Zakaj je ravno mene vse to zadelo? Kaj sem vendar napravil, da sem se tako zameril Bogu? Ali nisem skušal vedno biti na strani Boga. . . ?

Taka vdanost v skrivnost trpljenja je tudi lep zgled "verskega junaštva." Iz nje diha vse prej ko kako neukrotljivo SOVRAŠTVO do zapeljanih rojakov in želja po maščevanju.

Piše dr. Jože Basaj, ki je tudi ostal popolnoma osamljen v tujini, potem ko sta mu dva sinova bila poslana najbrž v mučeništvo in smrt:

"Ne bi človek prenesel teh hudih dni, tako močno se pojavlja tu in begunstvu bolečina srca. Rana zadana naravi krvavi. Ne bi prenesel, če ne bi iskal in našel moči in pomoči v VERI. Krotim svojo naravo z NADNARAVO, svojo žalost juter in večerov in neprespanih noči z MOLITVIJO. FIAT — naj se zgodi! Bog že ve, zakaj je tudi to strašno trpljenje potrebno. Če ga bomo vdano nosili, nam bo postalo blagoslov. O problemu trpljenja za verskega stališča sem imel sedaj dosti prilike premišljevanja. . ."

Kdor z vso iskrenostjo lahko zapiše take besede, in ne takrat, ko v vsem zemeljski sreči misli na morebitno nesrečo in obeta vdanost, ampak takrat, ko je vsa strahota nesreče že nad njim — tak spada v "šmarnice" kot zgled "verskega junaštva."

V nekem pismu, ki menda ne bo objavljeno in zato ne omenjam imena, stoji zapisano:

"Izročitev slovenske vojske Titu je strašno udarec, ki ga moremo preboleti le z neomajno vero, da nam Bog nalaga te težke žrtve zato, ker smo jih sposobni nositi in ker je za dobro stvar vedno treba težkih žrtev. Kristus je šel pred nami s križem, tudi mi se ga ne memo braniti."

To stoji v pismu, ki ga je pisal slovenski inteligent svetnega stanu svojemu znanцу, ki je tudi sveten človek.

Ali ni vse to nekako tako, kot se poroča iz tistih dni v septembru leta 1943. Po padcu Turjaka so partizani gnali ujetje vaške straže v zmagoslavni procesiji zvezane v Velike Lašče. Izpostavljali so jih vsakovrstnemu zasramovanju in zmerjanju. Naenkrat je neki mož izmed zvezanih vaških straž vzkliknil:

"Odpusti jim, Gospod, saj

OPA PODVOJIL BONUS v TOČK

4 Točke mesto
2 za vsak funt
porabljenih maščob

ne vedo, kaj delajo!"

Vse, ki so ta vzklik slišali, je ta beseda nenavadno pretresla. . .

In če komu hodi le po glavi, zakaj je Bog pristupil tako strahotno Kalvarijo slovenskim katoličanom, mu dobro pove rajni Narte Velikonja v svoji prelepi povesti: VIŠARSKA POLENA.

V tej povesti se na strani 186 srečata žena Klančarica in stari domači župnik. Klančarica pripoveduje o svojem prestanem trpljenju in zaključuje:

"Včasih sem se vprašala, zakaj Bog pripusti take bridkosti, in bi bila skoraj obupala." Župnik odgovarja:

"Vidiš jo, vidiš jo! To je za pokoro! Veš, ljudje nagrmadijo kup pokore, in mnogo jih (Nadaljevanje na 3. strani)

Podružnica št. 3 SMZ

Čenjenim članom naše podružnice naznanjam, da se bo vršila redna mesečna seja naše podružnice v četrtek, 4. oktobra. To je prvi četrtek v mesecu, ko se navadno vrše naše seje. Če pozabite, pa včasih poglejte v naše glasilo Ameriško Domovino, kjer ima tudi naša podružnica seznam svojih uradnikov.

V zadnjem času je bilo jako malo slišati od naše podružnice. Vsi smo bili kolikor toliko prizadeti in časi so bili preveč žalostni, da bi se bili mogli veseliti. No, sedaj je vojna končana, zato pa bo treba, da se bomo sedaj pričeli malo bolj zanimati za našo organizacijo in podružnico. To pa boste storili najbolje s tem, da se redno udeležujete podružničnih sej, ker brez udeležbe članstva na sejah, ne moremo pričakovati nobenega napredka. Lahko so uradniki še tako dobri in vestni, a sami vsega ne morejo storiti. Sedaj pač ne bo več izgovorov, da bi ne mogli zahajati na seje — vojna je končana.

Naznanjam vam tudi, da smo imeli v nedeljo popoldne ob pol petih mali sestanek, katerega je bil sklical naš predsednik Charles Benevol. Navzroč je bil tudi naš gl. predsednik br. Anton Rudman, ki nam je povedal pomen sedanje kampanje za novo članstvo, ki se je pričela s 1. septembrom in se bo nadaljevala do konca tega leta. Priporočal nam je vsem, da pogledamo na delo, da bomo z novimi člani nadomestili one, ki smo jih v vojnem času izgubili in da popravimo, kar smo v zadnjih letih zamudili, da tako pridemo na pravo pot povečanja in dobiti naše organizacije SMZ.

Na tem sestanku sicer nismo ničesar sklepali, pač pa smo vzeli naznanje dobre nasvete govornikov, o čemer bomo poročali na prihodnji seji, da bo lahko članstvo o tem razmotrivalo. Zato apeliram na vse članе, da se gotovo udeležite seje v četrtek večer.

Upam, da bomo zopet v večjem številu pripeli zahajati na seje, kot smo to delali v predvojnem času; saj je bilo vendar včasih lušno in bo še tako, če

bomo vsi držali skupaj res kot bratje. Ob tej priliki tudi opominjam naše člane vojake, ki so se že vrnili domov, da se zglašijo pri tajniku ali pa pridejo na sejo, da jih bo tajnik prijavil v glavni urad zopet kot dobre člane. Prav veselji bomo, če se kateri izmed naših bratrov vojakov udeleži seje, da se bomo kaj pogovorili.

Bratski pozdrav vsem članom podr. št. 3 kakor tudi splošnem člansvtu SMZ.

Joseph Hočevnar, zapisnikar.

Naši begunci

Spodaj prinašamo imena beguncev, ki so bežali pred komunističnim terorjem iz svoje domovine. Vsi ti se nahajajo sedaj na Koroskem. Navajamo kraj, odkoder so doma, ime in priimek ter leto rojstva.

(Nadaljevanje)

Iz ŠMARJA so sledeči:

- Škulj Ivana, 1911
- Škulj Ivanka, 1926
- Škulj Drago, 1928
- Škulj Silva, 1930
- Zagar Jože, 1879
- Zagar Marija, 1884
- Zagar Ida, 1921
- Zagar Ivanka, 1924
- Garvas Francka, 1921
- Garvas Lojzka, 1923
- Garvas Franc, 1928
- Erjavec Francka, 1911
- Erjavec Mina, 1923
- Goršič Vinko, 1908
- Goršič Anton, 1904
- Goršič Anica, 1923
- Janežič Anton
- Janežič Ivan
- Vrečar Stanko, 1922
- Vrbinc Franc, 1924
- Brezovar Ana
- Brezovar Ivan
- Brezovar Anton
- Tekavec Marija
- Zupančič Jožefa
- Tomažin Franciška
- Tomažin Franc
- Boznar Terezija, 1922
- Selan Milan, 1928
- Gostič Jožefa
- Gostič Martin
- Gostič Ivan
- Gostič Marija
- Gostič Albina
- Mehle Jože
- Mehle Alojzija
- Mehle Stanko
- Mehle Slavka
- Kastelic Janez
- Kastelic Anton
- Košak Franc
- Šerajk Anton
- Kramar Jernej
- Cigan Franc, 1908
- Zupančič Jože
- Boh Jožefa
- Boh Franciška
- Tomažin Alojz
- Železnikar Vinko
- Frbezar Alojzij
- Garvas Jože
- Ravnikar Anton
- Klun Jože

Iz ŠT. JURJA so sledeči:

- Hribar Alojzij, 1908
- Zakrajšek Jože, 1887

Iz ŠT. JOSTA so sledeči:

- Grdadolnik Marija, 1920
- Grdadolnik Ivana, 1922
- Grdadolnik Anica, 1920
- Grdadolnik Angela, 1925
- Grdadolnik Ana, 1912
- Grdadolnik Matija, 1927
- Justin Vinko, 1911
- Krajnik Janez
- Krajnik Terezija, 1933
- Krajnik Antonija, 1893
- Krajnik Antonija, 1929
- Kavčič Stefan, 1927
- Maček Ivan, 1902
- Malavašič Valentin, 1893
- Malavašič Rafela, 1898
- Malavašič Marijana, 1908
- Malavašič Pavel, 1904
- Malavašič Marija, 1911
- Malavašič Mici, 1938
- Malovrh Pavel, 1924
- Nikolaj Vido, 1915
- Novak Janez, 1901
- Oblak Janez, 1903
- Senčnik Pavel, 1904
- Skvarča Ivan, 1887
- Skvarča Marija, 1927

Stanovnik Jožefa, 1922
Subic Stanko, 1914
Tominc Jože, 1907
Škarča Alojzij, 1880
Nagode Rudolf, 1901
Istenič Anton, 1902
Gabrovšek Jože, 1901
Sedej Matija, 1929
(Dalje prihodnji)

Naše banketno omilje deljo opoldne si niti v misli, da se zbirajo na preteči črni oblaki. Prsegali v skledo in ledje urnejši, ta je dobil kar je po človeško in jaz dovolim pri naši imam najdaljše roke in dem nikoli prekratk pa ži.

Glede pomote pri hotel ničesar omeniti se po priporočilu ljudskijteljev, da mora imeti pri jedi mir. Saj je imo v potem za razne stvari, ravnali po tem, kar zamerim. Naš oče so vse, kar jim je bilo jeziku, povedati pri me drugače niso dosti, tudi ne dobili v roke. pa že sam pametno če je bilo varno prit ali ne. Če je kazalo vreme, kar sem lahko očetovega obraza, kislini zeljem in žganju "zamudil" in potem piskrih v kuhinji. Franka, ki mi je bila za mater, gledala, ostalo. Do večerje itak vse prevedrilo, naš oče jezni navadno ke pol ure.

Mene včasih kar gledam našega prestolnika, če dreva v kakšno ka, če bi jo nesel v šo. Posebno še, če sam še. Pa mu skušam in vdano besedo dokazati da bo velik in močan del. Drugače ne bo za policimana, kar je ni cilj v življenju. sem bil jaz majhen, biti po vsej sili za saj korog, pa se ni tikal nad tem.

Ko smo torej mizo, sem rekel zjutru, da se bomo vorjili glede ure.

"Ali je kaj narobe takoj poprijela Jean vsako jutro velike te, kadar ga beza v se vrši vsak večer ziva na fanta, da se vleče v posteljo. Zjutraj pa vstati narobe jo vozi ta generacija. Mi smo gačni in smo sli malo dlje poležali. "Če je kaj narobe mem jaz in zapicim oči v najmlajšega, pak zjutraj je bilo lo narobe z uro."

"Kaj pa mene gleda da ne morem ure na čiči," se je takaj pravice mali, na katredno obrnemo vsi na če je kaj narobe pri tem malokdaj "Saj ti nisem opravičujem, da zameri. "ampak se rad vedel, kdo je stensko uro jo jaz zaj, ko sem jo za mo za eno uro?" "Ti si jo pomagal na vsa usta začujti sekundarja tudi sestra Berta. Zdej je bila pa da sem odprl usta. Jutri se pomeni prej. Uboga ura, preveč vestni.

Pisana mati

SPISAL J. F. MALOGRAJSKI

Kadar je bil Jernej raz-
 je, meril tudi vrage na
 čes, da jih gre na ta-
 rodo več, nego bi jih mo-
 po številu pkolicati. Jer-
 bilo prav, da ga je Mi-
 strigla, kajti po navadi
 kesal, kadar je tam-
 zaklel in raje je imel,
 ni bilo treba kesati;
 delo mu vendar ni in
 se je na ta način,
 cel celo kopo psyov za
 "Le čakaj me, ti
 Adamovo rebro,
 "jaz ti že poplame-
 Ti boš še pomnila,
 mene udarila!"
 kaj pa Adamovo re-
 pisana dekla. Prvi hip se
 morda še bolj ustrašila,
 sam, a zdaj se ji je
 vnet vrnil pogum in bilo
 vsega tega, kar se
 zgodilo, kar na smeh.
 je tega ne veš?" se za-
 "Mar se ni reklo
 njenega rajnega moža
 On Adam, ona
 rebro, kakor Eva!"
 "Kaj, kako se iznebiš?"
 "Kaj, kako se iznebiš?"
 "Kaj bom hodil po vrsti, če
 sem pa čim dalje bolj jezen!"
 Toda polagoma so začele u-
 hajati Jerneju oči na čebrovo
 dno, kjer je stala pijača in za-
 čelo ga je izpreletavati drugač-
 no čustvo. Nekaj časa se je bo-
 ril sam s seboj, potem pa je
 zmagala v njem želja, da bi si
 uga sil žele. Ustavi se pred
 malico in poseže po steklenico,
 rekoč:
 "Pa naj reče še kdo, da ni ob-
 sedena ta ženska! Toda tega ve-
 selja ji pa le ne naredim, da bi
 ji pustil jed in pijačo. Naj se
 le jezi, ta skopulja!"
 Izrekši, nagne steklenico in
 potegne krepko iz nje.
 Ženski sta se pomenljivo spo-
 gledali in Mico je mikalo, da bi
 bila rekla: "No, meni se ravno
 ne vidi, da bi ga pil samo nji
 na jezo!" toda ni ga hotela več
 dražiti, zato je raje molčala.
 V tem pa je oštevala Mlaka-
 riča v veži svojega moža. Oči-
 tala mu je, da mu je vsakdo več
 nego ona in da potegne z vsa-
 kim poslom raje nego z njo.
 Mlakar ni črnil nobene be-
 sedice, dobro vedoč, da bi vsak
 ugovor od njegove strani le še
 bolj raznetil prepir. Srečen v
 svojem srcu že nekaj časa ni
 bil več, toda tajil je to sam se-
 bi in Bog ne da, da bi bil to
 kako očetu izdal. Za vse svet
 bi mu ne bil priznal, da se nje-
 govo prorokovanje uresničuje.
 Zato se je baš zadnje čase še
 bolj potegoval za ženo, če sta
 se sporekla z očetom, in tudi
 proti hčeri se je kazal posled-
 še ostrejšega. To prizadevanje,
 da bi prikriji svojo nesrečo, pa
 ga je dostikrat zapeljalo, da je
 storil več, nego mu je bilo sa-
 memu ljubo.
 Nekega popoldne sta bili do-
 bili Anica in Tončka kakor po
 navadi za malico vsaka svoj kos
 kruha, Anica koruznega, Tončka
 belega.
 "Ti si bolna in ne smeš jesti
 koruznega," se je izgovarjala
 Mlakarica, ko je rezala svoji
 hčeri pogače, kakor bi hotela
 pred pastorko opravičiti svoje
 krivično početje. Toda Anica
 dasi je čutila krivco, je použi-
 la hitro in brez godrnjanja svoj
 kosček. Tončki pa, ki je imela
 vedno vsega v izobilju, niti bel
 kruh ni šel prav v slast in dro-
 bila ga je in raztepala na vež-
 nem pragu tako, da so prileteli
 sosedovi golobi ter začeli pobir-
 ati drobtine.

ODPRI SRCE, ODPRI ROKE ...

(Nadaljevanje z 2 strani)

je, ki je ne opravijo. Umakne-
 do se ji! Kup pa le ostane. Ka-
 kor če drva znesesh na kup in
 ga pustiš! Nazadnje ga pa le
 mora kdo drug odnesti, če ga
 ne ti. Če ga pa kdo drug pu-
 sti, ga moraš pa ti pomagati
 odnašati. Do neba bi zrasel
 in še nebeška vrata bi zaprl.
 Kako naj pa Peter odpira ne-
 beška vrata, če je kup dražja
 in trnja pred nebeškimi vra-
 ti! Tako da se angelci ne mo-
 rejo ven. Pomisli, to pa ravno
 hoče skušnjavec črni, da bi
 sam vladal na zemlji in bi an-
 gelci ne mogli iz nebeških cer-
 kva."
 "Da delamo pokoro za dru-
 ge?" se je vznemljiva ženska.
 "Najprej zase, najprej zase."
 "Se je gnil starček. "Naj-
 prej zase. Z merom grešimo.
 Vsak naš greh pocuka Boga za
 brado. Daj, pocukaj župana
 za brado, do smrti ti ne odpu-
 sti! Pocukaj kralja za bra-
 do, do smrti te zapro. Ti pa z
 grehom pocukaj Boga za bra-
 do in se pritožuješ nad pokoro.
 Toda ti in ta in tretji se
 skesate greha, oni pa ne. Bog
 za je tudi od tega užaljen. In
 tudi za to žalitev se mora o-
 praviti pokora. Ali nismo vsi
 ljudje bratje, kaj? Vsi ena
 družina."
 "Saj nič več ne tožim. Zdaj
 je že vse dobro."
 "Vidiš, da veš, kakšna je
 sladkost, moraš prej pitj peli-
 na. Pelina! Tudi to je dobro.
 Še je pelin za želoдец dober,
 pa bi ne bil za dušo, vidiš!" se
 je resnil starec.

Morda je pa Narte Veliko-
 nja po obsodbi, ki ga je po-
 slala na morišče kot "izdajal-
 ca," sam pri sebi mislil na te
 svoje besede, ki jih je bil leta
 1926 zapisal v svojo povest ...
 Morda je v mislih na te ta-
 krat zapisane besede po obsod-
 bi tako pogumno zaklecal: "Zi-
 vel Kristus Kralj. ...
 In tako je morda s svojo
 vdano smrtjo velike kupe neo-

S. N. Muzej se zahvaljuje

S temi vrsticami se v imenu
 Slovenskega narodnega muzeja
 SND v Clevelandu, O., iskreno
 zahvaljujem vsem tukaj navede-
 nim darovateljem in podpira-
 teljem te ustanove, ki so od 28.
 maja do 30. septembra 1945
 prispevali večje ali manjše vsote
 v podporo in nadaljni razvoj
 muzeja. Darovalci so:

- Slovenska narodna podporni-
 jednota, Chicago, Ill. \$200.00;
- Ameriška bratska zveza, Ely,
 Minn. \$100.00; Zapadna slovan-
 ska zveza, Denver, Colo. \$50;
- William Kennick, Attorney-at-
 Law, bivši koncilman v 23. var-
 di, Cleveland, O. \$25; Frank
 Jelerčič, cvetličar v Collin-
 woodu \$10.00. Po \$5 pa so pri-
 spevali sledeči: Jacob in Mary
 Putz, Chicago, Ill.; Louis Ma-
 yer, trgovina s čevlji v Cleve-
 landu; Anton in Mary Jordan,
 Millvale, Pa. in Anton Grandel
 družina iz Johnstown, Pa.
- \$3.00 je prispevala Mrs. Jen-
 nie Remeč v Clevelandu, Po
 \$2.00 so prispevali sledeči: An-
 ton Trojar, Joseph Hrvatin in
 Mrs. Katie Hrvatin v Chicago,
 Ill.; Mrs. Antonia Tomle, Frank
 Šilc, Frank Popotnik, Joseph
 Primc, Anton in Frances Ep-
 pich, Joseph Zajc, Mary Spe-
 rek, vsi iz Clevelanda, O., Frank
 in Mary Ravnikar, Lorain, O.,
 Louis in Antonia Slebir, Her-
 minie, Pa.
- Po \$1 so prispevali sledeči:
 Frank Volkar, Frank Vrček in
 Philip Furlan iz Maple Heights,
 O., Anton Rozar, Frank Lesar,
 Anton Celhar, Joseph in Mary
 Kovach, John Deželan, Martin
 Volčjak, Anna Micko, John Pri-
 movich, Anna Milautz, Felix

Pismo iz vasi Višnje na Dolenjskem

Mrs. Anna Picely, 18701 Mu-
 skoka Ave., je prejela pismo
 od svoje nečakinje Mrs. Fran-
 ces Mernik, p. d. Grabnarjeva
 iz vasi Višnje na Dolenjskem,
 sedaj bivajoče v Butte, Mont.
 Nečakinja poroča Mrs. Picely,
 da je prejela pismo od svoje
 mame v stari domovini, ki je
 polno žalostnih novic.

Pismo se glasi:
 "Draga Annie:
 Dam ti vedeti, da sem dobi-
 la tvojo karto ter se ti prav le-
 po zahvaljujem. Sporočam ti
 žalostno vest, da sem dobila
 pismo iz starega kraja, ki mi
 ga piše moja draga mama.
 "Pravi, da sem izgubila tri
 brate, dva sta mrtva, za tretje-
 ga ne vedo, kje je in četrti je
 na smrtni postelji in ne bo ži-
 vel dolgo. Pišejo mi, da živijo
 v kašči; hiša je podrti in so to-
 liko prestali, da se ne da popi-
 sati. Pišejo mi za tvoje star-
 ške, da so ti pomrli, za brata še
 ne vedo, ali je živ ali mrtev, da
 ga niso še našli. Za njihovo
 družino ne pišejo nič. Pri Zalu-
 kovih na Kalu je France Me-
 glin, od tete mož umrl že leto
 dni nazaj. Teta je izgubila vse
 štiri sinove in hiša je vsa po-
 drta, samo hiša zadržnem koncu
 nekaj stoji, da živi teta notri.
 "Draga Annie, to so žalostni
 dnevi, da se ne da popisati. —
 Mama piše, da je bilo moje pi-
 smo prvo, ki je prišlo v vas, da
 so prišli ljudje skupaj in se ve-
 selili, da so zopet čuli glas od
 naših dragih iz Amerike, in vam
 vsi pošiljajo pozdrave.
 "Pravijo, da je vas Višnje
 razbita in pogorena, kot tudi
 vse druge vasi.
 "O Annie, kaj ti hočem še pi-
 sati, ko ni drugo kot samo gor-
 je. Mama me prosi, da naj jo
 vzamem sem, da že tretjo zimo
 živijo brez peči v kašči, da naj
 jo rešim, da ne bo zmrznila.
 Mogoče je vsega že konec, ker
 njeno pismo je hodilo sem osem
 mesecev.
 "Oprosti moji slabi pisavi,
 ker od žalosti ne morem pisati.
 Pozdravljam tebe in dužino in
 prosim, da bi odpisesh.
 "Franci."

Pomagate Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

Pravljene pokore pri drugih
 pometel spred nebeških vrat...
 "Vsi ena družina." Tako je
 rekel Velikonjev župnik.
 Koliko bolj so naši begunci
 in vsi naši brezdomci z nami—
 ena družina! Pa bi naj ne bi-
 lo prav, ko LIGA KATOLIS-
 KIH SLOVENCEV trka zanje
 na vaša srca in celo na vaše
 žepe? — Zaplot.

DELO DOBIJO DELO DOBIJO

Vaša prilika za dobro delo je tukaj
THE NATIONAL TUBE CO. V LORAINU
 ima na ducate del odprtih za moške—predznanje ni
 potrebno.
 Dobra plača, čas in pol za nadurno delo. Dobri delovni pogoji.
 Reden predmestni in lokalni prevoz do tovarne.
 Zglasite se
NATIONAL TUBE COMPANY, LORAIN, OHIO
 PODRUŽNICA U. S. STEEL KORPORACIJE.

Glavno pošno poslopje v New Yorku

Glavno pošno poslopje v
 New Yorku, ki zavzema dva
 mestna bloka med 31. in 32. ce-
 sto in 8. in 9. Ave. je po svojem
 obsegu in uradnem prometu
 menda največje na svetu. K tej
 pošti je l. 1943 spadalo 73 last-
 nih podružnic ali postaj in 90
 najemniških. Za izvršitev svo-
 jega dela je bilo nastavljenih
 21,506 uslužbencev, prejemki so
 isto leto znašali \$83,896,230, na
 dan se je povprečno odprenilo
 18 milijonov pisem, časnikov
 do teže 300,000 funtov in do
 100,000 COD paketov.

Paul V. McNutt, bivši
 guverner države Indiane, je
 bil od predsednika Truma-
 na imenovan vrhovnim ko-
 misarjem Filipinov. Kot teta
 je bil v isti službi že od leta
 1937 do 1939. Njegova let-
 na plača znaša \$18,000.

MALI OGLASI

Furnezi!
 Popravljamo vsake vrste
 Resetting \$15, čiščenje \$5
 Termostat kontrola
 Lahka mesečna odplačila
Chester Heating Co.
 Govorimo slovensko
 1193 Addison Rd.
 ENCLICOTT 0487 (x)

Rodney Adams Heating Service
 Instaliramo nove furneze
 na plin in premog.
 Popravimo vse vrste furneze.
 Instaliramo pihalnike
 in termostate
 Za točno postrežbo
 pokličite
KE 5200
 550 E. 200. St. (x)

Blagajnica naprodaj
 Proda se blagajnica, varna
 proti ognju, mere 50x32x26.
 Vprašajte pri Petru Srnovr-
 šniku, 6127 St. Clair Ave., suite
 1. (230)

Za hišna opravila
 Dekle ali žena se sprejme za
 hišna opravila. Stalno. Nič
 pranja ali likanja. Dobra pla-
 ča. Katero zanima, naj se zgla-
 si na 17820 Nottingham Rd.
 (234)

Stanovanje iščejo
 Mlad zakonski par z 1 otro-
 kom išče 4 sobe in kopalnico
 med E. 55. in 72. cesto. Kdor
 ima kaj naj sporoči na 6202 St.
 Clair Ave. suite 8 (231)

V najem stanovanje
 V najem se oddajo 3 sobe.
 Vprašajte na 5818 Prosser Ave.
 (231)

Pohištvo naprodaj
 Proda se 8 kosov pohištvo za
 jedilnico; je samo 1 leto staro.
 Zglasite se na 1100 E. 71. St.
 ali pokličite EXpress 4817.
 (231)

Delajte v MODERNEM POSLOPU THE TELEPHONE COMPANY

potrebuje ženske za
 hišno znanje
 poslopij v mestu
 Stalno delo — dobra plača
 Poln ali delni čas
 6 večerov v tednu
 od 5:10 zv. do 1:40 zj.

Zglasite se v
 Employment Office
 700 Prospect Ave. soba 901
 od 8 zj. do 5 pop. vsak dan
 razen v nedeljo

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

Sprejme se takoj na delo zidarje in težake

Išče se zidarje in težake. Do-
 bra plača. Kogar zanima, naj
 se zglati na 960 E. 185 St. (x)

Ženske za čiščenje

Dnevno delo
 Poln čas
 Plača
 Zglasite se v
 Employment Office
 5. nadstropje

Wm. Taylor Son & Co.
 (233)

Carpenterji

Izkušeni
 Poln čas
 Unijska plača
 Zglasite se v
 Employment Office
 5. nadstropje

Wm. Taylor Son & Co.
 (231)

Za gostilno

Sprejme se bartenderja ali
 natakario za petek in soboto
 zvečer od 8 do 2:30 zjutraj.
 Plača \$15.00. Naslov izveste v
 urada tega lista. (231)

MALI OGLASI

Dve sobi v najem
 V najem se oddata dve
 opremljeni sobi, ena je za dva;
 si lahko tudi kuhajo. Zglasite
 se na 1245 E. 59. St. (230)

Išče stanovanje
 Zakonski par z 11 letno hčer-
 ko želi dobiti stanovanje 4 ali
 5 sob s furnezom. V okolici od
 E. 55. St. do 79. St. Se morajo
 seliti kakor hitro mogoče. Kdor
 ima kaj primerne, naj pokli-
 če HE 1748 (233)

Dve sobi v najem
 Odda se v najem dve sobi s
 privilegijami v kuhinji. Zglati-
 se se na 729 E. 96. St. (232)

Stanovanje v najem
 V najem se odda stanovanje
 4 sobe, vse udobnosti; odda se
 zakonskemu paru srednjih let.
 Zglasite se na 1091 Addison
 Rd., spredaj, spodaj.
 (Sat., Wed - x)

Stanovanje v najem
 V najem se odda stanovanje
 3 sobe na 6120 Glass Ave. zgo-
 rej. (231)

V Lower Mall gledališču ka-
 žejo od 1. oktobra dalje film-
 sko sliko, ki kaže vse grozote, ki
 so jih počenjali nad podjarm-
 ljenimi narodi nemški nacija.
 To sliko, "We Accuse," je ure-
 di Joseph Guck po Artkinu
 "newsreels" in po zaplenjenih
 nacijskih filmih. Kot omenjeno
 to filmsko sliko si lahko ogleda-
 te v Lower Mall gledališču na
 310 Superior Ave.

"Sinovi sonca" podpisujejo predajo. — Gornja slika je bila posneta ob priliki, ko so
 Japonci podpisali uradno listino o predaji Markusa otoka. V sredini sedi japonski pod-
 admiral M. Matsubara, bivši poveljnik japonske garnizije.

